

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/449/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206267
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206267.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa N., so sídlom S. XX, N., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Z., so sídlom S. XX, N., IČO XX XXX XXX proti odporcovi A. S., naposledy bytom C. Z. X, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou M.. R. Z., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu P., so sídlom Z. XX, G., IČO XX XXX XXX, zastúpeného M.. U. O., advokátom, so sídlom Z. N. X, G., o zaplatenie 333,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27C/212/2012-46 zo dňa 24. mája 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **16,11 Eur**, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka M.. U. O., **a to do troch dní** od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. Zároveň odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania **vo výške 68,56 Eur**. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 333,60 Eur s príslušenstvom. Podaním, doručeným súdu dňa 27.04.2012, vstúpil do konania vedľajší účastník, ktorý sa následne podaním, doručeným súdu dňa 09.04.2013, vyjadril k návrhu vo veci samej tak, že ho žiadal zamietnuť v celosti s poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o pripojení. Zároveň si uplatnil trovy konania 68,56 Eur. Podaním, doručeným súdu dňa 16.05.2013, zobral navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil, vrátil mu časť súdneho poplatku a žiadnemu z účastníkov nepriznal trovy konania. Zo strany navrhovateľa došlo k účinnému späťvzatiu celého návrhu pred prvým pojednávaním vo veci a súd podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil bez zisťovania stanoviska odporcu. Dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ netvrdil a ani nepreukázal, že by svoj návrh vzal späť z dôvodu, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle **ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p.** je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania. Odporca si trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, a preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania sa odvíja od nároku na náhradu trov konania účastníka, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 68,56 Eur. V danej veci základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 **Z.** z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 26,56 Eur. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a

to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k veci zo dňa 09.04.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 53,12 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur a 7,81 Eur. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozhodol súd o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 41,24 Eur. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Uvedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 1 a 2 O.s.p.) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013 a rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. III. ÚS 23/2013 - 8 zo dňa 15.01.2013. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie NS SR zastával názor, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania, nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,09 Eur. Mal za to, že trovy vedľajšieho účastníka boli jednoznačne účelne vynaložené. S poukazom na nález, sp. zn. IV. ÚS 2513/09 zo dňa 02.02.2010 N 17/56 SbNU 169 uviedol, že pojem účelne vynaložené náklady je nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi. Trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobnému návrhu až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrí, a v dôsledku ktorého berie navrhovateľ svoju žalobu späť, preto nie je tento úkon ani nadbytočným. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo konkrétne a spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania aj vypočítaná v súlade s vyhláškou o odmenách advokátov č. 655/2004 Z. z. s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli trovy právneho zastúpenia, a ktorý sa vyznačuje prvkami

kontradiktórnosti, sú trovy nanajvýš účelné. Vedľajšiemu účastníkovi bol daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patrí, urobil. Vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR aj O.s.p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov. V súvislosti s právom vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia, na právne zastúpenie poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009. Ďalej dal do pozornosti nález ÚS SR, sp. zn. II. ÚS 78/03, nález ÚS ČR II. ÚS 2257/08 zo 07.07.2009 a rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7Cdo 93/2012 zo dňa 19.07.2012. Citoval z viacerých odborných literatúr, v zmysle ktorých je odmena advokáta vždy nákladom potrebným k účelnému uplatňovaniu, resp. bráneniu práva.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradíť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal vyjadrenie k žalobe (zo dňa 04.04.2013, čl. 34), v ktorom podrobil predmetnú vec právnej analýze a poukázal na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 68,56 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danom konaní považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 68,56 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.